

Gazdagság, anyagiasság, lehetőség

„Ha már mindened megvan, és mégis résnek érzed magad, akkor pont a lényeg hiányzik” (Hitka Anita Dávi).

Szerencse? Igazán talán kíváncsi vagy?

Emlékeim között ott áll egy beszélgetés, ami talán az utolsó olyan élményem bennem, mert valaki azt hitte, hogy gazdag vagyok. Nyári dőlelést szedem a kertbe futtatott zöldséget, és a szomszéd bácsi megszólal. Beszélgetünk. Nyugodtas, mert rokkant, a felesége szintén, a fia csak az itallal törődik, tele van panasszal. Egyszer csak a szeme felébred, és burkolt tiszta lélegzettel: „Éldehallgasson! Autójuk csak azoknak van, akik lopnak-csalnak, vagy nyerne a lottón!” Tekintve, hogy van autójuk, de nem csalással vagy lopással szerezték, sőt még csak nem is lottózunk, meglepődünk. Ugyanis először sok fűvel és lemondással jutottunk hozzá, legfőképpen azért vállalva ezt, hogy a munkánkat jobban elláthatjuk. Először azt gondolom, hogy elmagyarázom a szomszédnak, miképpen is gyűlt össze az autóra való, de aztán inkább megkérdezem: „Éhhez milyen doboz cigarettát tetszenek elszívni egy héten alatt?” Ezen ő lepődik meg, mert kiderül, hogy még sohasem szívalta ki, legfeljebb a napi adagot: Ketten hármas dobozzal. Ehhez jár még napi két (!) liter bor, amit hármas isznak meg - mert inni az asszony is szokott. Ott nyomban kiszívaljuk, hogyha az ezeket kiadott összeget felgyűjtjük, egy év alatt vehetünk - akkori áron - egy majdnem új Skodát.

Sok-sok „gazdag” van, akinek bizony nem hullott az élethez a pénz. Lemondás és kemény munka járva a rászorultakkal, nemritkán szűp vagyont eredményez. Minden előreléptel és vatosnak kell lennünk, s ez a „gazdagok”-ra nézve is igaz. A „gazdagság” viszonylagos fogalom. Nyilvánvaló, hogy mivel van lakásunk és autóm - fűvelgetlenül attól, hogy munkaeszközöként használom, vagy csak hirtelen autós vagyok - egy olyan emberhez képest, aki alórletre kelti a fizetése felét, és képtelen felretenni bármire is, gazdag lehetek. De nem szívaltok gazdagnak ahhoz az emberhez képest, akinek nem csupán egy lakása van, hanem nyaralója, telke, takarékbetétje, drága autója is. Ezért mindenkinek vigyáznia kell, hogy ne tápláljon előreléptet senkivel szemben. Az előrelét ugyanis hamarosan irigységet szül. Az irigység pedig énem emberi érzés, hanem selyos betegség” (Mahatma Gandhi).

Á

Anyagiasság, a pénz szerelme”

Bizonyára egyikünk sem vitatkozna azon, hogy az anyagiasság egészen más, minthogy valaki gazdag, járdó, s hogy több minden van a tulajdonában. Az anyagiasság káros állapot, amely károsítja beárrnykolja az emberi kapcsolatokat. Ha ez a káros szűba kerül, szinte mindnyájunknak vannak negatív tapasztalataink. Egy sokgyermekes családdányt hallottam: „Éhhez N. Ák, de nem merjük elfogadni a meghívásukat, mert nem szeretik, ha a gyerekek megfogják a börtörököt, ha börtöröknek a folyosón, s ha netán még hozzájárnek a falhoz is, akkor mindig kitár a botrány.” N. Ák mádos emberek,

akik sokat fájradoztak azon, hogy szőp otthonuk legyen.

Az igaz, hogy a sokgyermekes szőlőnek is meg kell őrtenie, sőt kicsinyeinek meg kell tanő-tania, hogyan viselkedhetőnk vendőgsőgben, hogyan becsőljők mőisok őrtőkeiket. Az őrem mőisik oldalőjn viszont egyes emberek esetőben sajnos tőbbet nyom a latban a mulandő tőrgyak irőinti beteges hődolot, mint az, hogy a vendőgek - akőir gyermekek is - felszabadultan őrezzők magukat otthonukban. Ha lehet, zőjruk el az őrtőkes dolgokat egy szobőba, vagy egy szekrőnybe, ez a gyermekek szőmőira legyen tabu, de ne őzimődjuk" a berendezőst, a falakat! Egy mőisik esetben barőtunk bajba kerőlt: őreg autőja felmondta a szolgőlatot, mőg azon a hőten elromlott a mosőgőpők ős kilyukadt a kazőnuk. (Vagyunk nőhőnyan, akik mőir megőltőnk hasonlőkat!) Egyik ismerőshőz fordulna X-hez, akiről tudjuk, hogy rengeteg pőnze van, hőtha ad kőlcsőn. Barőtunk este betőr hozzőnk: őőTudjőtok X mit vőlaszolt a kőrősemre? Olyan a helyzet a tőzsdőn, hogy nem őri meg kamatra se kőlcsőnadni, mert most egy hőt alatt megduplőzhatja." Ennek a tőrtőnetnek van egy őrdekes csattanőja: fősvőny, pőnzimődő, szerencsőtlen ismerőőnk hamarosan meghalt. Akkoriban nehezen kőszkődő barőtunk kőten belől jőmődő vőllalkoző lett, aki a mai napig sző-vesen segő-t ki bőjkit, ős jőőkony cőlokra mindig ad. A mőisik pedig mit vitt el magőjval?

ő

Gazdagsőg ős keresztőnyőg

Egyetlen olyan keresztőny tanő-tőis sincsen, amely hőtrőnynek, netőjn bűnnek nyilvánő-tanő a gazdagsőgot. A gazdagsőg lehetsőg ős előny annak, aki helyesen ől vele. Lehet azonban csapda azoknak, akik a mőhatatlan őrtőkek főlő emelik. Az ember maga is őőanyagbő" formőltatott, ahhoz tehőit, hogy fennmaradjon ős mőkdődjőn, anyagi eszkőzőkre van szőksőge. A baj abből szőjrmazik, hogyha az eszkőzőből cől lesz, ha a felhasználőbő felhalmoző vőjlik, aki elvesző-ti a kőnyezete irőinti egyőttőrző szeretetet, ős őrzelmeit az anyagi vilőg felő fordő-tja. Annak őletőben bekővetkezett egy őrtőkcseré, devalvőjődott az ember ős az emberi kapcsolatok őira, ugyanakkor kőrosan megnővekedett a kőnnyen elvesző, porladő őőzincsek" irőinti őhő-tat. őgy őszrevőtlen marad szőmőira, hogy azzal, amivel emberi kapcsolatait megmőrgezte, őnmagőjt is megmőrgezte, mert tőrvőnyserő, hogy a mőisik emberben sajőit embersőgőnket is becsőljők - s ez fordő-tottan is igaz.

A keresztőnyt az őőszővetsőg

gyakran nevezi őőlelki embernek". A gazdagsőg megtővesztő hatalma bizony megfojthatja ezt a lelkiőget. A figyelmőnk ő-gy nagy gyorsasőggal terelődhet el a mőhatatlan őrtőkekről arrafelő, ahol csak rőpke nőhőny ővig tartő - s korőntsem felhőtlen - őőboldogsőgot" talőjtunk. Ugyanakkor a őőgazdag ember" is lehet őőlelki" ember, ha megmarad szerőnynek, ha őgy tekint vagyonőira, hogy az lehetsőg a jőra. Az ilyen gazdag nem őőszőll el", megmarad jő barőtunk ős a tőrsadalom melegső-vő tagjőnak. Ha ez nem ő-gy tőrtőnik, akkor minden mődos embernek őrdemes elgondolkodni a mottőul szolgőlő aforizmőjn: őőHa mőir mindened megvan, ős mőgis őresnek őrzed magad, akkor pont a lőnyeg hiőnyzik".

Á

Károkonyes Zsuzsa

lelkész